

-

דברי רבי אסי על מה שרבי יוחנן וריש לקיש היו מעלים בפרשה. וכן דברי רבי יוחנן ובני מחלוקתו בענין אם שחיתת פרה כשרה בזר, הובאו לעיל בדף מ"ב, עם מה ששייך לאותם עניינים.

וידוי שני של כהן גדול על פרו

כבר נתבאר, שאחרי הגרלת שני השעירים, היה כהן גדול חוזר לפרו, וסומך עליו ידיו פעם שניה, ומתוודה וידוי שני.

ובוידוי שני הוא מתוודה עליו את עוונותיו ועוונות ביתו [=אשתו] **ועוונות כל בני אהרן.** תחילה היה מודה בעוונות, ולאחר מכן היה מבקש עליהם כפרה, **וכך היה אומר:**

אנא השם, עויתי, פשעתי, חטאתי לפניך, [כן דעת רבי מאיר, אבל לדעת חכמים, חטאתי עויתי פשעתי לפניך], **אני וביתי, ובני אהרן עם קדושך,** [עד כאן ההודאה והחרטה], **אנא השם^כ, כפר נא, לעונות, ולפשעים, ולחטאים, שעויתי, ושפשעתי, ושחטאתי לפניך,** [כן דעת רבי מאיר, אבל לדעת חכמים, כפר נא לחטאים ולעוונות ולפשעים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך], **אני וביתי ובני אהרן עם קדושך, ככתוב בתורת משה עבדך, "כי ביום הזה יכפר עליכם** לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו" (ויקרא ט"ז ל'), [עד כאן בקשת המחילה].

וכשהעם^כ היו שומעים את השם יוצא מפי כהן גדול, היו עונים אחריו, "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד".

יבא זכאי וכפר על החייב

נתבאר שבוידוי ראשון לא היה מתוודה על אחיו הכהנים ורק בוידוי שני היה מתוודה עליהם.

בשמעתי. ויש לומר, סלקא דעתך מדכתיב "והניח במקום טהור", בעינן נמי גברא שיהא טהור גמור, קא משמע לן. [ ] ואם תאמר, והיכי גמרינן שאר עבודות דפסול בזר מהזאה, איכא למיפרך, מה להזאה שכשירה בזר. ויש לומר דאפילו הכי, כיון דעיקר טהרה בהזאה קאתי, ואכשר בה רחמנא טבול יום, כל שכן בשאר עבודות. [ ] ואם תאמר ואימא לרבות מחוסר כפורים, אבל טבול יום לא. ויש לומר דמוקמינן קרא בטומאה דאותה פרשה, כגון טומאת מת, דלא שייכא בה כפרה ... [תוס'].]

^כ בירושלמי יש, דבראשונה אמר "אנא השם", ובשניה "אנא בשם כפר נא וכיו". [תוס' לעיל].

^כ עיין לעיל בדף ל"ו בענין וידוי ראשון שעל הפר ומה שנכתב שם בהערה.